

V reviji Mentor 1-2/89, ki jo izdaja Zveza kulturnih organizacij Slovenije, je izšel prispevek Berte Golob Nova osnovnošolska glasila.

Berta Golob, mladinska pisateljica (Drobne zgodbe, Srce ustvarja – roka piše) in avtorica jezikovnih zgodb, iger, vozlov in šal (Igrarije – besedne čarovnije, Jezikovni vozli, Sporočanje v Ptičjem logu, Žive besede...) je Najčo ocenila takole:

Novinarska delavnica

Poročali smo že o novinarski delavnici, v kateri smo ustvarjali učenci osnovnih šol Bršljin, Grm, Katje Rupena, Stopiče in Šmilhe. S pomočjo dr. Mance Košir smo bralcem Dolenjskega lista dokazali, da bomo nekoč morda dobri novinarji. Delček s te naše »fuf špon« strani v 1. aprilski številki Dolenjskega lista:

Nagrajeni Pasji teden

Pionirski dom – center za kulturo mladih je 25. maja pripravil XI. srečanje mladih književnikov Slovenije in razstavo mladinskih glasil. Bralni odbor je iz 1. številke Najče izbral pesem PASJI TEDEN avtorice KATARINE SIMONIČ iz 2. d. Na srečanju je Katarina sama prebrala svojo pesmico.

Pasji teden

Hov, hov, hov!
V ponedeljek grem na lov.
Lovil bom lisice, zajce in srnice.

Hov, hov, hov!
Tudi v torek grem na lov.
Lovil bom rake, postrvi in krape.

Hov, hov, hov!
Še v sredo grem na lov.
V zanke lovil bom sinice,
ščinkavce in prepelice.

Hov, hov, hov!
V četrtek za boljšo prebavo,
poskušal jesti bom travo.

Hov, hov, hov!
V petek grem k sosedu Jaki sadje krast,
saj kmalu bo vse moja last.

Hov, hov, hov!
V soboto bom kot za slavo,
lajal v luno za ljubico pravo.

Hov, hov, hov!
V nedeljo sprejela je vabilo,
z mano odšla bo na kosilo.

Berta Golob o Najčiči

Najča (OS Grm Novo mesto, L. 1/1) je novo ime za Mlade ob Krki, Tiskar šolski list. Somentorstvo novinarja tovarniškega glasilca, Pokroviteljstvo IMV, Imenitni prispevki, zavidljiva grafična in likovna oprema. Sami presežniki, ki veljajo tudi za besedilni del. Na prvi pogled je razvidno, da so uredniki (cela vrsta področnih urednikov) poslušali ali pa brali (ali pa oboje) Manco Kosirjevo. Seme njenih nasvetov je padlo na zelo plodna tla. Da ne bo uganjano: Najča je okrajšava za najboljši časopis.

JANEZ JANŠA, FREE JANŠA....

Pomladno jutro v Ljubljani. Dan pred zasedanjem delegatov v republiški skupščini. Dan pred sprejemljanjem odločitev v zvezi s sodnim pregonom četopazmo na zidovih in gneči JANEZ JANSKA, FREE JANSKA...

Smo že pred stavbo, iz katere hudojimo sami mladostnike, najbrž študente. Dolgi ljudje, odmevanje naših korakov na stari parketu. Vrata in napis MIKRO ADA. Zgledajo se kot napis

Zagledamo možaka, suhe-
ga, v modrih kavbojkah. To
on, Janez.

»Tina, Katja, Dejan,« se pred-
stavimo. Kakšen neki je bil v
naših letih, pomislimo. Se je raz-
likoval od svojih sošolcev? Je
bil globoko razmišljajoč, napre-
den?

»Niti v osnovni šoli v Grosup-
ljem niti v gimnaziji v Stični še
nisem kazal kakih naprednih
idej. Bolj so imeli na svoji
napredne misli, na svojo
cimo, s čimer so se

Bo ali ne bo predsednik SFRJ
Aktualno vprašanje, zaradi kat
rega smo intervjuvali dipl. ing. kem
je Marka Bulca. Bilo je na dan ko
munista v hotelu Metropol, kam
smo odhleti z našim magnetof
nom.

MARKO BULC

Tovariš Marko Bulc, ali s mladosti kdaj pomislili, da boste politik? Kaksne ambicije

No, tako kot vi danes sem koval šolo v Novem mestu učil, imel težave z matematiko, kot jih imate vi. N

sem premišljeval, kaj bom,
pa sem, da več ko bom zn
bom veljal.

Kakšno je
Ko sem bil star 15 let, so
pri zaradi političnega delov
novomeških zaporih sem b
rečev, ker sem bil mladol

S 17 leti sem bil že kor
bataljona."

»Končali ste fakulteto za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Delate pa tukaj, obkroženi z računalniki. Kaj vam je všeč?»

Toda kljub temu ste bili mladi,
kako ste doživeli svojo prvo
ljubezen?

Mi si v šoli za boljše ocene pomagamo na različne načine. Tudi plonkamo...

Kje ste študirali?
V Novem mestu sem obiskovala gimnazijo, v Ljubljani pa doštudirala

Kako to, da ste postali politik
Saj nisem politik. Predsednik
Gosposrarske zbornice Slovenije

Najbrž ste zelo zaposleni. Ko preživite prosti čas, če

Prostega časa imam zelo malo. Ampak takrat naredim do vse, kar je treba. Od vodovodnih in električnih del, pa do...

zadev do ključavnice. Kadar pa imam kaj več časa obrezujem drevje pri očetovi nizi ali pa pomagam ženi na jasna Simčič.

Damjana Židani
OŠ XV. DIVIZIJE

Kres v Grčiji

Folklorno društvo Kres Novo mesto je povabljen na mednarodni folklorni festival, ki se bo začel 18. avgusta v Grčiji (na otoku Leukasu) in bo trajal štirinajst dni. Tja jih pošilja organizacija za mednarodno kulturno zamenjavo med narodi. Kaj več o tem bomo zvedeli, ko se bodo vrnili iz Grčije. Tega festivala se bo namreč udeležil tudi naš Drago Cerovšek, član folklornega društva Kres, s katerim bomo naredili intervju.

Petra Vitezič, 8. a

Tov. M. Pavlin (na sliki) in 4. c ter tov. M. Starčič in 3. c so 110 učiteljem iz ljubljanskih in cerkniških osnovnih šol prikazali, kako uporabljamo miselne vzorce pri pouku.

Četrtošolci na Brdu pri Lukovici

Četrtega aprila so bili na naši šoli na obisku ravnatelj in pedagoški svetovalec iz domžalske občine. Želeli so si ogledati učno uro z miselnimi vzorci. S tovarišico Pavlinovo smo pripravili pri spoznavanju družbe uro o značilnostih morske vode. Po končani uri se nam je v imenu gostov zahvalila tovarišica Stanislava Stopar, ravnateljica OŠ Janko Kersnik Brdo pri Lukovici. Ljubeznivo nas je povabila, naj obiščemo njihovo šolo. Kmalu smo dobili tudi paket, v katerem je bila knjiga Črni graben in pismo z vabilom na obisk. Bili smo navdušeni. Tov. ravnatelj Jože Jazbec nam je omogočil brezplačen prevoz, novomeške tovarne pa so nas opremile s prospekti in spominskimi darili. 11. maja smo se odpeljali proti Domžalam. Na Brdu, kjer se je rodil Janko Kersnik, nas je pri razvalinah gradu pričakal učenec Sandi. Zaželel nam je dobrodošlico. Pri šoli pa sta nas sprejela razrednika obeh četrtnih razredov. Peljali so nas v jedilnico, kjer smo se srečali z ostalimi učenci.

Sprva smo bili malce zadržani. Po obilni malici pa se nam je razvezal jezik. Najprej smo imeli kulturni program. Pozdravit nas je prišla tov. ravnateljica. Na lepem igrišču smo odigrali med dvema ognjema. Z učenci gostitelji smo si ogledali čudovito okolico, polno zelenja in prijetne tišine, saj kraj šteje le štiri hiše. Naš obisk smo zaključili na prostem, kjer vsako leto prirejajo rokovanjski tabor. Izmenjali smo si tudi veliko naslovov in navezali prijateljske stike.

Zahvaljujem se vsem, ki so nam omogočili to čudovito doživetje.

Učenci 4. c

Koroški Slovenci in poletna šola slovenščine

Zavod za šolstvo je preko filozofske fakultete v Ljubljani sprejel pobudo za organizacijo poletnih jezikovnih počitnic »SLOVENŠČINA V SLOVENIJI« ali poletna šola slovenščine. Potekala bo na naši šoli, in sicer od 16. julija do 5. avgusta 1989. Učence, stare od 10 do 14 let, bodo sprejeli na svoje domove novomeški osnovnošolci.

Koroški učenci bodo na dan imeli po tri šolske ure pouka, sobote in nedelje pa proste. Program obsega celodnevno ekskurzijo v Ljubljano in po dolini reke Krke, pol-dnevni izlet na Trško goro, popoldansko ekskurzijo, dve predavanji in koncert. Upajmo, da bo poletna šola v celoti uspela in da bodo učenci iz Koroške Slovenije našli v novomeških osnovnošolcih vzorne gostitelje in dobre prijatelje.

Darja Pavlin, 8. b

Vegovo priznanje

V soboto, 20. maja, se je na naši šoli pomerilo v znanju iz matematike 38 učencev iz Dolenjske in Posavja. Tekmovanje se je začelo ob deveti uri. Čas za reševanje nalog je bil dve uri. Naloge so bile dokaj zahtevne, največ možnosti za uspeh pa so imeli tisti, ki so dobro obvladali snov dodatnega pouka. Iz naše šole so se tekmovanja udeležili trije učenci iz osmih razredov: Metka Bajec in Darja Pavlin iz 8. b ter Dušan Zgonc iz 8. c. Po tekmovanju je matematikom spregovoril profesor Božo Kočevar. Za nagrado je vsak tekmovalac dobil knjigo. Ogledali pa so si tudi film o proizvodnji in zgodovini IMV.

Tanja Gorenc, 7. a

Tečaj za manekene

V domu JLA je bila avdicija za manekene. Izbranih nas je bilo veliko. Po tej avdiciji so organizirali tečaj, ki ga obiskuje kar 16 učencev OŠ Grm. Fantje, ki so stari nad 13 let, imajo tečaj vsak četrtek ob 19. uri, dekleta vsako soboto ob 14. uri, otroci do 13 let pa vsako soboto ob 12. uri. Vas zanima, katere Grmčane boste v bodočnosti morda gledali na manekenski pisti? Pridite pogledat!

Jožica Šinkovec, 6. a

Pionirska hranilnica

Tudi letos je naša hranilnica vzorno poslovala. Fotografii, šolska knjižnica, tekmovalci za bralno značko in mladi tehniki – vsi ti so bili deležni sadov njenega dela. Nižji razredi pa so si iz obresti kupili papir za fotokopiranje.

Še naprej želimo uspešno delo in veliko pridnih varčevalcev!

Najčani

V četrtek, 1. junija 1989, je bil v telovadnici naše šole športni dogodek, ki ga ne bomo zlepa pozabili. V prijateljski košarkarski tekmi smo se pomerili NM SOLDIERSI (učenci) in OLD TIMERJI (učitelji). Vzdušje pred tekmo je bilo izredno, predvsem med pristaši učencev, ki smo bili prepričani v zmago svojih sošolcev. Old timerji in njihovi privrženci so bili bolj zadržani, še najbolj je bil v skrbeh njihov trener tovariš Špilar, saj so tu le leta... No, že prve minute tekme pa so pokazale, da so izkušnje le več kot mladost. Prav vsi učitelji so naravnost izredno metali na koš in na koncu je bil rezultat 71 : 25. Poraženci so se globoko priklonili zmagovalcem.

Ekipo učiteljev so sestavljali: Dane Brezovar, Tone Bučar, Darko Cujnik, Milan Obradinovič, Slavko Seničar, Brane Šuster, Dušan Plut, Slavko Rauch, Jožica Plantan.

Ekipo učencev: Andrej Andrijanič, Dušan Černe, Janez Avguštinčič, Matej Jug, Sašo Komerički, Gregor Osojnik, Sandi Vidic, Milenko Pavlovič, Samo Štefančič, Vlado Zobarč.

Tekma je bila super in samo želimo si podobnih športnih srečanj.

SiS

Likovna delavnica za mlade

Na pobudo tajnice ZKO Novo mesto tov. Staše Volk je začela delati tako imenovana »Likovna delavnica za mlade«.

Od marca do maja letos se je na OŠ Grm v učilnici za likovno vzgojo vsako sredo zbralo 20 do 30 nadarjenih učencev novomeških osnovnih in srednjih šol. Mladi so risali, oblikovali iz gline in slikali pokrajino. Pri delu so jim pomagali mentorji: J. Kumer, A. Guštin, N. Golob, J. Orač in B. Šuster. V avli šole si lahko od 13. 6. ogledate likovne izdelke, ki so rezultati delavnice.

Oktobra 1989 se bo delo z mladimi likovniki nadaljevalo. Naj naštejemo še učence naše šole, ki so uspešno ustvarjali v delavnici za mlade: Iztok Bajec, Klemen Dvornik, Andreja Mohorič, Nina Mohorič, Tina Ban, Nina Petaros, Andreja Rahne.

Klemen Dvornik, 5. a

25. maja ob 19. uri je bilo II. grmsko srečanje. Katja Bricelj in Branko Šuster sta interpretirala poezijo Jacquesa Preverta ob glasbeni spremljavi Slavka Raucha. Z gostjo večera Alenko Puhar se je pogovarjal Daniel Brezovar.

Tanja Gorenc, 7. a

ČETRTOŠOLCI!

Drugo leto se pričnete učiti tuje jezike. Angleščino kar vsi, nekateri najbolj pridni pa se boste lahko vpisali še k uram francoskega ali nemškega jezika.

Lahko boste naročili tudi angleške, nemške ali francoske revije.

Pohitite z naročili revij, ker bodo do 15. junija še po nižji ceni kot v naslednjem šolskem letu.

Iz angleških revij CROWN in CLOCKWORK vam predstavljamo

Prevod: Dnevi v tednu

Znaš napisati vse dni tedna v.....?

(REŠITEV)

Sunday
Saturday
Friday
Thursday
Wednesday
Tuesday
Monday

Recept za kruhek

»Kruhek« je vrsta sladkega peciva. Ta recept prihaja iz Škotske.

Potrebuješ:

200 g masla
100 g sladkorja
300 g moke

1. V pekač daj malo masla ali jedilnega olja in ga razmaži z metlico po pekaču!
2. Dobro zmešaj (z električnim mešalnikom) sladkor in maslo. V posodo vmešaj še moko.
3. Mešanico daj v pekač in jo stisni s prsti.
4. V pečici peci 30 minut pri 160°C, dokler ne postane zlatorjavo zapečen.
5. Pusti 5 minut, da se ohladi. Nato ga razreži na štirioglate kose.

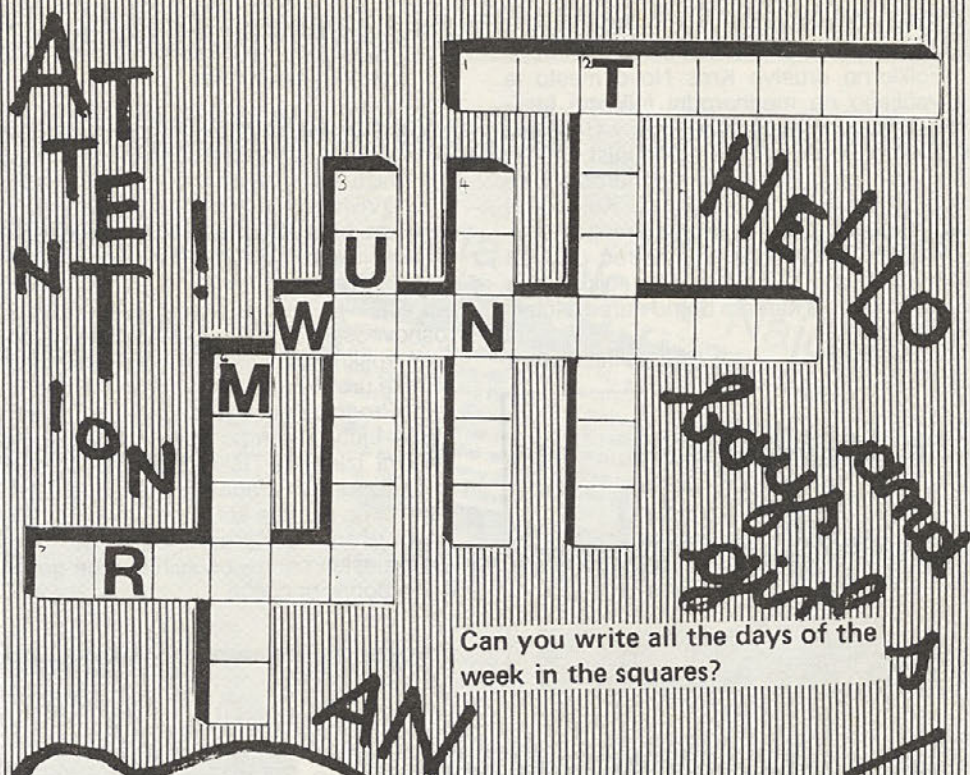
Prevedla:
Tanja Gorenc, 7. a

PREVOD: Miselne zveze

Pozorno si oglej slike v zgornji vrsti. Katera slika iz druge vrste dopolnjuje vrstni red zgornjih slik?

red.
Easter Egg. Tako fifty-five nadaljuje vrstni red.
Big Ben, Charlie Chaplin, Donald Duck, njata z isto črko; nadaljuje se po abecedi.
V prvi vrsti se obe besedi v imenu začne-
Odgovor: slika št. 4 (55)

REŠITEV:

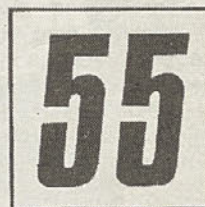
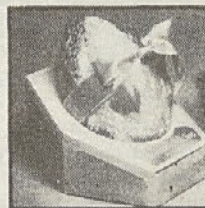
Can you write all the days of the week in the squares?

MIND-BENDER

Study the four pictures on the top line very carefully. Which picture from the second line

completes the sequence? Answer at the bottom of the page.

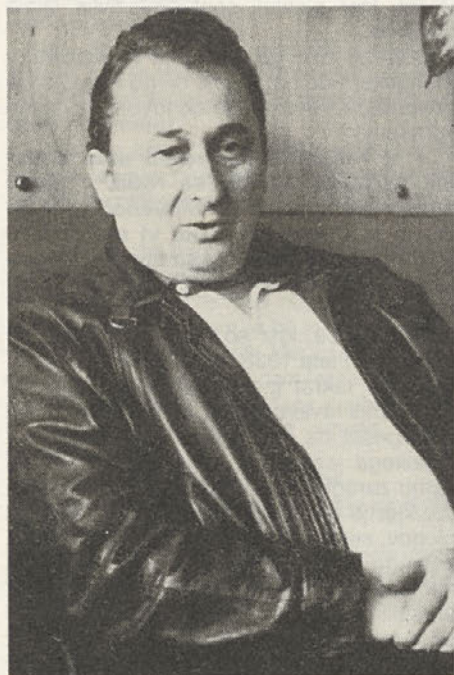
1

2

3

4

Trdinova enosmerna — ne moremo dati soglasja

Del Trdinove ceste so spremenili v enosmernega in s tem tudi speljali ves promet s Kristanove ulice in Trdinove ceste mimo naših igrišč. Ali se avtorji zavedajo, da gre skozi križišče Zagrebške ceste vsako jutro več kot 600 šolarjev, na križišču, kjer se sekata Trdinova cesta in Kristanova ulica, pa kar 200 učencev? In če se bo zgodila nesreča, bomo zagotovo krivi sami, ne pa urbanisti, ki so načrtovali novo prometno ureditev. Zanima nas, ali je šola dala soglasje za novo prometno ureditev.

Prof. Marijan Špilar, ravnatelj OŠ Grm:
»Do teh sprememb je prišlo, ko se je začelo popravilo Partizanske ceste. Prometni režim naj bi le začasno spremenili, toda naenkrat smo spoznali, da bo ta ureditev prometa stalna. Že v preteklosti smo se trudili za večjo varnost otrok, kajti promet okoli naše šole je vedno bolj gost in prometna varnost naših učencev vedno slabša.

Pri reševanju tega problema naj sodelujejo poleg učiteljskega zbora tudi krajan in predvsem starši preko svojih delegatov v organih šole in krajevni skupnosti.

Mi smo za vsako izboljšavo. Grdo je, da so vso to stvar zamolčali pred nami. Izdelane načrte o prometni ureditvi bo težko spremeniti. Toda mi ne moremo dati soglasja!«

Izjavo zapisali:
Katja Krasko, 7. b
Jasna Simčič, 7. b

P. S.: Objavljamo opozorilo, ki ga je naša šola poslala Izvršnemu svetu Sob Novo mesto.

čemu?

enosmerna

Trdinova

Učiteljski zbor OŠ Grm je obravnaval prometno varnost naših učencev po spremenjenem prometnem režimu na Trdinovi, Kristanovi in Kotarjevi ulici. Ugotovljeno je bilo naslednje: prometna varnost učencev je sedaj kritična, še posebej zaradi nerealiziranih obveznosti IMV-ja ob zapori Trdinove ceste proti Gotni vasi (po sklepu Skupščine občine Novo mesto leta 1979). Nevarnost za učence se je ob spremeni prometa signalizaciji na Trdinovi c. še povečala. Učiteljski zbor obsoja postopek, da nas o spremembi prometnega režima ni nihče obvestil, oziroma nam ni dal možnosti, da bi s svojimi predlogi prispevali k optimalni in pravočasni rešitvi prometno varnostnega režima pri šoli. Podpiramo koristne strokovno utemeljene rešitve prometnih zamaškov, vendar šele potem ko bo zagotovljena varnost 900 šolskih otrok.

Zahtevamo, da Izvršni svet izkoristi vsa pooblastila, da se takoj pristopi k ureditvi varnih peš poti do šole Grm. Najkasneje pa naj bodo stvari urejene do 1. 9. 1989.

Prometni režim na Trdinovi, ki naj bi bil le začasen, je postal stalen. Zakaj je Trdinova cesta od križišča s Kristanovo do Kandijškega križišča enosmerna? Ali se vam zdi ta nova ureditev prometa koristna?

Darinka Foršek, 30 let, Dom starejših občanov:

»Zdi se mi, da je zdaj na tej cesti preveč gneče. Drugo pa me nič ne moti.«

Marta Goršin, 15 let, Grm:

»O tem nisem kaj preveč informirana, toda vseeno mi je, kako je.«

Ivanka Horvat, 29 let, recepcija hotela Kandija:

»Promet je otežkočen in dela mnogo preglavic voznikom. Tistim, ki ne poznajo Novega mesta, še posebej, zato morajo voziti po obvoznicah.«

Alenka Dakič, OŠ Grm — knjižnica:

»Nevarno je. Ne veš, s katere strani bo pripeljal avto in kaj bo. Za otroke bo to zelo nevarno, res. Zelo je treba paziti.«

Judita Podgornik, 20 let, Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine:

»Ne vem. Mislim, da je Trdinova bolj obremenjena. Ko bo Partizanska odprta, bo drugače.«

Danica Dalič, 33 let, Banka, Novo mesto:

»Zdi se mi, da je ta režim boljši kot prej. Bolj je varno, pa tudi parkirni prostor bo.«

Tina Popadič, 6. a
Kanita Bečirevič, 6. a

»Ančka, daj, beri buhe, no, daj, beri buhe,« nagovarja črno oblečeni možakar svojo opico. Gruča ljudi pred Prešernovim spomenikom na Tromostovju rado vedno opazuje dogajanje. Ne vemo, ali bi gledali Albance, ki imajo protestno zborovanje, ali pa možakarja v črnem. Saj to je Ivan Kramberger. Otroci se zabavajo in gledajo opico, ki deluje kot dvorni norček. »Boš še malo grozdja, Ančka?« Ne, ne bo ga. Mogoče ima dosti ljudi okrog sebe, ki pritiskajo na avto modre barve. Predstava nam ne ugaja preveč, pa tudi petdesetletni možakar, neurejen po videzu, ne dela najboljšega vtisa na nas. Kljub temu pa ga razumemo, saj ni rečeno, da mora biti človek lep in urejen, važno je, kakšno je njegovo srce. In njegovo srce je vredno spoštovanja. Ivan Kramberger izhaja iz revne vasi, iz enega najbolj revnih predelov Slovenije – Prekmurja. Kot otrok je čutil vso bedo. Le štiri leta osnovne šole je dokončal in že kot mladeža fanta ga je pot zanesla od doma. Najprej v Črno goro, kjer je kot dimnikar zaslužil prve pohvale kot inovator posebnih šob, ki so jih vgrajevali v dimnike. Potem je prišla na vrsto Nemčija. Poprijeti je moral za vsakršno delo. Potem pa je šlo počasi navzgor. In vrstili so se novi izumi na različnih področjih. Prelomnica je bilo njegovo delo v bolnici. Trpljenje bolnikov, priključenih na dializni aparat, ga je vsega prevzelo. Kako jim pomagati? Veliko dela in šolanja je bilo potrebno. Trud je bil poplačan, saj so izboljšave, ki so se vrstile, olajšale življenje dializnih bolnikov. Sam trdi, da so njegove inovacije kar za polovico izboljšale dializni aparat in za tretjino zmanjšale napake procesa dialize.

»Bo še kdo kupil moje knjige? Noben? Uf, ubogi zapufani narod,« ponavlja, stoječ ob nenavadnem avtomobilu, ki ga je naredil sam iz odpadnih delov.

Kupci so redki. Konec meseca je, 28. marec. Le zakaj je začel pisati knjige? Pravi, da pripravlja že četrto. »Da bi dokazal, da lahko tudi neizobražen človek v življenju uspe.« Imam samo štiri razrede osnovne šole,« pravi. »In tako upam, da tudi sam ne bom pozabljen in da bodo prihodnji rodovi brali in govorili o meni kot o dobrem človeku,« piše v njegovi tretji knjigi.

Očitno je, da mu ugajata slava in hvala. Mogoče je prav to njegova šibka točka? Hvali se, toda hvalo si zasluži. Spišek vsega, kar je daroval, bi bil preobsežen, čeprav bi bilo prav, da bi ga kdaj kje objavili. Tisti otroci, ki jim je s podarjenimi aparati olajšal trpljenje, pa prav gotovo ne mislijo, da je hvalisar.

Katja Krasko, 7. b
Tina Fink, 8. c

Lojze Kovačič: »Odločal sem se med pisanjem in slikanjem«

Poznate pisatelja Lojzeta Kovačiča? Ne? Ste že brali Zgodbe iz mesta Rič – Rač? Napisal jih je prav ta pisatelj. Pa ne samo te zgodbe, marveč še vrsto odličnih romanov za odrasle. Pravkar je izšel roman Basel, kjer pisatelj spet podoživlja svoje otroštvo.

Obiskali smo ga 25. maja v Ljubljani, v Pionirskem domu, kjer je bil do nedavnega ravnatelj. Z veseljem je odgovoril na najina vprašanja.

– V vašem življenjepisu smo zasledili podatek, da ste se rodili v Švici, materi Nemki in očetu Slovincu, ki je bil doma iz Cegelnice. Tudi vi ste po prihodu iz Švice nekaj časa živeli v Cegelnici. Kako ste se znašli v povsem drugem okolju?

– Iz Švice, kjer so moji starši živeli 30 let, smo se leta 1938 preselili na Dolenjsko. Švica je takrat izganjala vse zdomce, ki niso imeli švicarskega državljanstva. Ko sem prišel na Dolenjsko, nisem znal slovenskega jezika. Pa to okolje ni bilo tuje samo zaradi jezika. V podeželsko Cegelnico, kjer je bilo polno blata, kokoši, krav in plugov, sem prišel iz velikega mesta Basel, polnega izložb in razkošja. No, po enem letu smo se s tiste kmetije v Cegelnici spet preselili, zdaj v Ljubljano. Najhuje je bilo, da nisem znal jezika. Pomagal sem si tako, da sem opazoval ljudi in jih skušal razumeti po grimasah, kretnjah... Takrat sem gledal življenje kot pantomimo zvočno ilustracijo.

– Rodili ste se leta 1928, torej ste bili med vojno v najobčutljivejših letih. Kako ste preživeli vojno?

– Kot otroku mi je bila vojna nekako všeč, ker je Ljubljana s tem postala na nek način podobna Baslu. V njej se je govorilo v več jezikih in sploh se je Ljubljana tedaj večala. Vojno sem doživljal čisto otroško. Nisem se nagibal na nobeno stran. Še posebej pa je bil moj položaj kočljiv, ker je bila mama Nemka in smo doma še vedno govorili nemško.

– Kdaj ste začutili željo po pisnem izražanju?

– Ko sem prišel v Slovenijo, sem bil tako rekoč gluha. Najprej sem se moral naučiti tisto »strašno« dolenjščino, po preselitvi pa še ljubljansčino. Za pisanje pa sem se odločil, ker je bila to najcenejša dejavnost. Za to umetnost rabiš samo papir in svinčnike. Takrat sem se namreč odločal med pisanjem in slikanjem.

– S čim se ukvarjate sedaj? Imate poleg pisanja še kakšnega konjička?

– Risanje, prevajanje, predvsem pa pišem. Konec januarja sem odšel v pokoj. Sedaj pišem od 8. do 14. ure, nato je na vrsti kosilo. Žena je v službi, jaz pa rad zavijem na hipodrom, pa tudi čez pokopališče se sprehodim, da grem še svoje bodoče kolege pogledat. Imam štiri vnukinje, ki sem jim dal imena Kresnica, Pšenička (hčerki znanega slovenskega pevca in skladatelja Janija Kovačiča, op. p.), Lučka in Tesa.

Jasna Simčič, 7. b
Nina Štampohar, 8. d

Reportaža: Dan v šmihelski šoli

»Stoji učilna zidana,
pred njo je stara jablana...«

Stara zgradba, na njej napis OŠ Milka Šobar
Nataša. Zraven igrišče, gugalnice, goli... **Kakšna
je ta šola, kakšni so otroci, v čem se šola raz-
likuje od grmske?**

Pomladno jutro 23. 5. 1989 je drugačno od
tistih, ki so nas pozdravljala že tri tedne. Ne
dežuje, sije prekrasno sonce in rosa se lesketa v
jutranji zarji.

Z Vanjo ta dan preživljava v šmihelski osnovni
šoli kot njihovi učenci. Sprejme naju tov. ravnate-
ljica in naju popelje na nižjo stopnjo, ki je v sta-
rem internatu (pred tem je bil to samostan). V
več kot 100 let stari zgradbi, kjer so učilnice nižje
stopnje, te pozdravi vlaga, nam tako neznana in
te spremlja vse do vrha. Vlaga razžira stene.
Čprav jih vsako leto znova pobelijo, je kaj
kmalu vse uničeno.

Vanja se naenkrat znajde na tleh.

»Vanja, kakšna se ti zdi šola? Kje pa si?«

»Au, au, groza, moja trtica!!!«

Neverjetno! Padla je, ker so stopnice taaa-
kooo zlizane, da je to naravnost drsališče!
Naprej hodiva kot po jajcih. Po šoli vse vrvi, se
zaletava. Prestreževa eno od učenk:

»Kako ti je ime?«

Nezaupljivo naju pogleda.

»Kdo pa sta vidve?«

Sledi pojasnjevanje.

»Sem Mirjana Radunovič iz 1. c.« zdrdra
dekletce.

»Kaj pa delate danes, nimate šole?«

»Ne, zbiralna akcija je!«

Tako se prvi dve uri, kolikor traja zbiralna akci-
ja, ne veva kam dati. Pa si ogledava šolo in spo-
znava učence.

V drugi zgradbi čez cesto pa so učenci višjih
razredov. V tej šoli nimajo garderobe. Pred učil-
nico imajo nekakšne police za čevlje (zelo nehi-
giensko!). Nimajo pa tudi jedilnice, zato malicajo
v razredih. Nimajo avle, zbor učencev (zbor šole)
poteka v telovadnici, ki je tako zelo majhna...
Tehnično učilnico so naredili kar iz pisarne. Če
se kdo med nami pritožuje, da smo tehnično
neopremljeni, naj samo pokuka v šmihelsko pa
bo videl, če smo ali ne!

Učenci predmetne stopnje se ne selijo iz učil-
nice v učilnico, temveč so skoraj ves čas v
matičnih učilnicah. Le za kemijo, fiziko in glasbo,
kjer so učilnice malce prirejene in sodobnejše,
se učenci selijo.

Smukneva v 5. a razred, kjer je na urniku spo-
znavanje narave. Učenci so vsi nestrpni, kajti
prav to uro naj bi pisali kontrolno nalogo. Vendar
je ne pišejo, zaradi naju, in učenci naju gledajo
kot odršiteljci. Način dela je zelo podoben
našemu. Na začetku spraševanje, nato hitro
spraševanje – vsakemu učencu eno vprašanje.
Sledi referat deklice o krompirju. Dobijo še
domačo nalogo, in sicer vprašanje za stare star-
še, kako so po vojni zatirali koloradskega hroš-
ča.

Zvoni. Lepo se zahvaliva tovarišici in odhitiva
v 8. b, kjer je na urniku kemija. S snovjo so zelo
zadaj, učijo se šele o alkoholu, alkanolih, aldehi-
dih... Učenci se zelo težko umirijo, enako kot pri
nas.

Prvi odmor. Malica. Dežurni odidejo po hrano
in pijačo. Še preden pridejo do učilnice, jim
mimogrede kdo vzame kos kruha. Tu prevladuje
Darwinovo spoznanje, da na svetu vlada boj za
obstanek in zmaga tisti, ki je močnejši. Živ dokaz
za to je malicanje v 8. a razredu.

Z Vanjo odideva na igrišče, kjer učenci 2. raz-
redov tečejo 600 m. Zelo jim je dobrodošlo lepo
vreme, kajti telovadnice praktično nimajo. Ven-
dar so šmihelski otroci dobri športniki. So odlični
kolesarji, sodelujejo na občinskih krosih, pred leti
pa so imeli odlično atletinjo Klavdijo Tipar. Uspe-
šni so tudi v šahu.

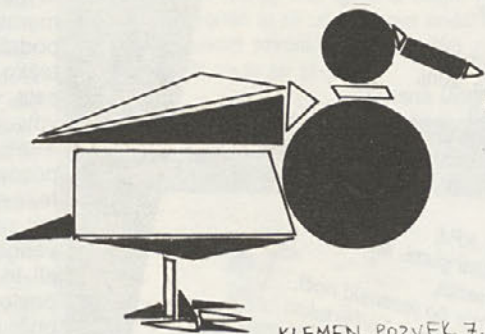
Naenkrat zagledam znan obraz. Pocukam
Vanjo, ali tudi ona vidi isto. Prestreževa fanta.
Seveda, to je Almir Džamdžić. Sem je prišel leto-
šnje šolsko leto, sedaj hodi v 5. razred. Almir
komentira vse takole:

»Tu je vse drugače kot na Grmu. Po moje –
boljše. Na Grmu ni bilo reda. Če te je kdo udaril,
ni nihče nič ukrepal. Vidiš, tega tu ni! Res pa je,
da je šola majhna, ni avle, telovadnica je zelo
majhna... Tovarišice so v redu, ravnateljica je
super!! Tu vlada velik red, je čistoča... Nove pri-
jateljce sem dobil takoj. Zanimivo je, ker so tu tudi
romski otroci, ki so lahko pravi prijatelji. Na
začetku sem tudi jaz rekel, da bo tu grozno in da
se ne bom mogel privaditi, vendar je zdaj vse v
najlepšem redu.«

Zazvoni in posloviva se od Almirja, ki nama
naroči, da pozdraviva vse njegove nekdanje
šošolce in prijatelje. Najin šolski dan v šmihelski
osnovni šoli je končan.

Stiskajmo pesti za šmihelske otroke, da bodo
kaj pridobili z referendumom oz. samoprispev-
kom.

Vanja Šepec, Nina Štampohar, 8. d

NOVO S KNJIŽNIH POLIC

Ivan Sivec – Pozabljeni
zaklad

Nekaj o vsebini. Na Brodu, mirni podeželski
vasici ob reki, se nekega lepega dne prikaže dol-
gonog Francoz, ki že s svojo pojavo vzbuja
pozornost vseh, ne samo osemletkarjev, ki
komaj čakajo, da se zgodi kaj »vznemirljivega«.
Možakar, ki se predstavi kot Pierre, ljudje pa mu
zaradi njegovega neprestanega zahvaljevanja
dajo vzdevek Mersi (hvala po francosko), se klati
po vasi. Nekega jutra vrže iz postelje sedmo-
šolca Žvižgača in ga sprašuje, če bi se dobila pri
njih kakšna stara slovenska knjiga, ker da jih
zbira – nor je zlasti na kuharske bukve. Vsa ta
zadeva se zdi Žvižgaču zelo sumljiva: o tem raz-
pravljajo na »zasedanju« celotne posadke splo-
šne plovbe Bistrica-Sava, kakor se imenuje klapa,
ki jo poleg Žvižgača, prvega častnika,
sestavljajo še kapitan Fliper in krmar Bum.
Počasi odkrijejo, da Francoz išče neki pozabljeni
zaklad. To zamika tudi Zabarje, klapo tekmecev
Splošne plovbe. Eni in drugi iščejo zaveznike, ki
bi jih pripeljali na kakšno sled. Šolski ravnatelj
Olio vidi v Francozu kriminalca mednarodnega
kalibra, na koncu pa se izkaže, da je čisto v redu
fant.

Katarina Jaklič, 7. d

Edgar Wallace: Skrivnost srebrnega ključa

Surefort Smith, policijski inšpektor slavnega
Scotland Yarda, na enem svojih nočnih obho-
dov po Londonu odkrije v parkiranem taksiju tru-
plo Toma Ticklerja, potepuha in drobnega tatu, ki
ga je nekdo ustrelil in pustil v avtomobilu. Na tak
način obračunavajo med seboj gangsterji v Ame-
riki. Kdo bi utegnil biti ta skrivnostni morilec? Ko
to raziskuje, se zgodita dva nova umora: prva
žrtev je bogataš Hervey Lyne, ki je na invalid-
skem vozičku in napol slep; potem pa v okolici
Londona najdejo še truplo umorjenega gledali-
škega avanturista Mihea Hermesseja. Ali bi
mogel imeti prste vmes Dick Allenly, nečak
pokojnega bogataša, ki bi tako prišel do lepega
premoženja? Resen sum leti na Lea Morana,
bankirja in špekulanta, uslužbenca v banki, kjer je
vložen Lynov denar. Tudi lahkoživec Jerry Dorn-
ford, ki si je pri Lyneu izposojal denar, da je
lahko igral svetovljana, bi se morda skušal sta-
rega upnika znebiti na tak način. Izkušeni
inšpektor Smith, ki se bolj kot na izsledke krimi-
nalistične znanosti zanaša na svoj zdravi čut,
hoče stvari priti do dna, čeprav pri tem izpostavlja
v nevarnost svoje življenje. Sled ga privede v
neko hišo, kjer najde ključ, prevlečen v fluores-
cenčno barvo. Med njegove »zunanje sodelav-
ce« se vključi mlada igralka Mary Lane, ki je po
smrti svojih staršev preživela več let v hiši umor-
jenega bogataša, svojega skrbnika. Poznane so
ji mnoge skrivnosti te hiše. Zdaj skuša odkriti
ključavnico, kateri bi se prilegal tisti fluorescen-
čni ključ.

Res ji to uspe in to »odklene« uganko pravega
morilca.

Katarina Jaklič, 7. d

POGUMN

Baje je tako

Sem. Si. Je.
Smo. Ste. So.
Oni. One.

Mi.

Jaz. Jaz.

Življenje je

mamica, sestra,

smeh, jok, znanost,

je solata, jabolčni zavitek,

kriki bolečine, veselja,

čokolada, sateliti,

očala, parket,

(prehitevam)

potuhneni »najboljši« prijatelji,

teniske, Tom Cruise, Vanja,

atletika, pohajkovanje, zamujanje,

cigareti, pomlad,

ljubezen — izgubljena ali tista »ta prava«?

Življenje daje, sprejema,

pa zavrača, odklanja,

je prostitucija,

(poglejte resnici v obraz)

Dinastija, Evrovizija, konj,

(ne, to se ne rima!)

polomija (to je boljše!)

papirji, kemični svinčnik,

punčke, utopija — realnost,

nevoščljivost,

pluralizem, CK KPJ,

fantazija, žvečilni glumi, Milka,

Evropa, Indonezija,

mokre espadrile po jesenski noči,

študij na levem faksu, levi profoksi,

vse to je življenje.

JAZ. ŽIVLJENJE. Živim.

OBSTAJAM.

Ljudje. The People. Les gens. Die Leute.

Nina Štampohar, 8. d

(FERDO KOZAK, kod in kam?, 1933)

Lepa beseda

Kaj je to lepa beseda?

Mogoče so gore, mogoče morje,

mogoče je mama ali zemlja.

Lepa beseda je HVALA,

ki jo spoštujejo vsi pošteni ljudje

in tudi tisti, ki ne govorijo.

Mateja Hočevar, 4. a

Moja generacija

Za mojo generacijo mnogi pravijo, da smo nesrečna generacija, generacija, ki prihaja, generacija prihodnosti. Trdijo, da je v mladih prihodnost. In vendar...

Živimo v času velikega tehnološkega napredka. Toda ni vse tako blesteče, kot zglada na prvi pogled. Onesnaženje okolja je že tako veliko, da se podirajo zakoni narave. Nekoč lepi koticiki so postali pustine, na nekoč zelenih travnikih rastejo tovarne, zaloge nafte in premoga so že čisto majhne. Na nas bo, da ta svet poskusimo zopet urediti in ga narediti primerne-ga. Človek že meri v veselje, na svojem rojstnem planetu pa ima kaos!

Žal v naši državi ni vse tako, kot bi si želeli. Kaj nam koristi slavna preteklost, ko pa imamo v državi polno nasprotij, težko gospodarsko in politično krizo; inflacija že presega 300 %. Res ni čudno, da se mladina ne strinja s tem, da ima tako majhno vlogo v družbi, saj bo mladina tista, ki bo potem prevzela vsa bremena na svoja ramena. Vendar ne čutimo posledic vsega tega, kar se dogaja pri nas, le na znotraj, tudi pred ostalim svetom zgublamo ugled. Mnoge zgrešene investicije, slabo gospodarjenje, slab politični položaj v državi in neizpolnjevanje obveznosti do tujine! Vse to meče na Jugoslavijo slabo luč. In zato se moramo skupaj, z združenimi močmi, podati v reševanje težav. Res je, da je težko narediti tako, da bo volk sit in koza cela, vendar je še vedno kakšna druga pot, vmesna rešitev, in treba je poiskati pravo. Prave posledice se najbolj poznajo šele čez nekaj časa, saj ponavadi težave povzročijo druge težave, podobno kot se podirajo domine. Pa vendar se ta veriga lahko prekine, če vzamemo ven dve ali tri domine. Probleme je treba reševati postopoma in dosledno, kajti le tako bomo prišli do uspeha.

Res je, da preživljamo vsi skupaj težke čase, vendar je mladost, kot jo opeva Prešeren, vedno sposobna pozabiti stare izkušnje in svetleje gledati naprej, v prihodnost. Tako tudi sam gledam v svet z optimizmom in upanjem, da se bo vse premaknilo na bolje.

Alojz Novak, 8. a

Upanje

Dežuje.

Zakaj moram tako trpeti?

O, svet, zakaj?

Kje si, sonce??

Povsod sami oblaki.

Ne morem do sonca,
ne morem do tebe,
a upanje vliva mi novih moči.

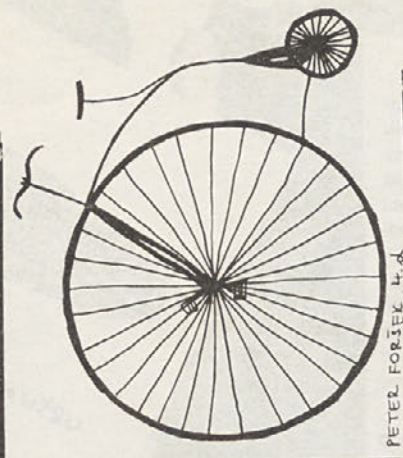
Tanja Burgar, 8. a

Namesto mene dela robot

Nekega dne je prispela pošta. Hitro sem odprla pisemsko kuverto in z veseljem prebrala napisane vrstice. V pismu je pisalo, da sem za nagrado dobila robota, ki me čaka v paketu na pošti.

Paket smo prinesli domov in iz njega je skočila čudna kovinska podoba z množico utripajočih lučk in raznobarnih gumbov. Ko pritisneš na en gumb, začne robot hoditi, drugi gumb – robot premika roke, tretji oddaja nekakšne zvoke. V navodilih piše, da robot tudi pospravlja razmetane igrače. To je pa dobra stvar za nas otroke, pa tudi za mamico, da ji ni treba pospravljati igračk namesto nas. Mamica velikokrat reče, da je škoda, da ni še takšnih robotov, ki bi kuhali, prali in pospravljali. No, mogoče se bo pa tudi mamici kdaj uresničila želja, da bodo naredili tak robot, ki bo delal namesto nje, ona pa se bo več posvečala svojim otrokom.

Mojca Sever, 2. d

Telefon

Telefon je čudna naprava,
ki nam glasove razdaja.
Kadar kdo nas jezi,
telefon neprestano zvoni.

Včasih pa je telefon bolan,
ker mu dvojček nagaja
in kar naprej razgraja.

Mateja Hočevar, 4. a

Jure je spoznal morskega ježa

Jure, deček, ki hodi v šolo, še ni vedel, kakšen je morski jež. Takrat pa so se učili o morskem dnu. Ko je tovarišica opisovala morskega ježa, se je Jure spraševal, kakšen je v resnici. Začele so se počitnice. Jure, mama in oče so odšli na morje. Ko so prišli, je Jure vprašal očeta, kakšen je morski jež. Oče je rekel: »Videl ga boš, ko se boš kopal.« In res. Jure se je mirno kopal, a naenkrat je začel kričati: »Joj, joj, pomagaj oče, nekaj me strašno bode!« Oče se nasmeje in reče: »Si zdaj videl morskega ježa?« »Ja, sem, oče.« Oče mu je vzel iglice iz noge. Ko je bilo počitnic konec in so učenci spet hodili v šolo, je Jure povedal tovarišici, da je videl morskega ježa in da ga je še zbolel.

Mariana Vrtunski, 2. b

Počitnice

Vsi se počitnic veselimo,
ker vse dni lahko norimo.
Torba v kotu zdaj samuje
in se z zvezki pomenkuje.

Jaz odšla bom
v sončne hribe,
bom v jezeru
lovila ribe.

Sosed odšel bo
na deželo,
tam vse dni
bo res veselo.

Ko pa šola
bo prišla,
spet veselje
se konča.

Metka Fir, 4. a

Dan, ko so zastonj delili bonbone

Lipitav je majhno mesto. In če verjamete ali ne, je zgrajeno pod vodo. Prebivalci imajo tako moč, da jim voda nič ne škodi. Pa ne gre vse po maslu. Lipitavski otroci so veliki sladkosnedneži, ampak starši jim ne dajo denarja za bonbone. Pa so se bonboni razjezili in se staršem maščevali. Zjutraj, ko so še vsi spali, so si bonboni razdelili orožje – sabljice. Bile so majhne in ostre, bolj kot šivanke. Potem so se bonboni razdelili v skupine in začeli starše pikati. Otroci pa ne. Starši so najprej mislili, da so to bolečine kot vsako jutro, toda bilo je vse huje. Šele opoldne so opazili bonbone, ki so popikali odrasle. Starši so takoj stekli v tovarno bonbonov. Našli so delavce, ki so skakali od bolečin, ki so jih povzročale sabljice bonbonov. Potem so tekli k direktorju tovarne bonbonov. Ta je ves prestrašen od bolečin razglašal, da ta dan lahko dobijo bonbone brezplačno. Otroci so si natlačili polne žepke bonbonov, seveda zastonj.

In veste, kaj počnem, ko pišem ta spis? Jem bonbone!

Katarina Simonič, 2. d

Sama mama

V sobi je moja mama,
skoraj zmeraj je sama.
Jaz primem za krmilo,
mama pa skrbi,
da me bo kaj povozilo.
Kadar ona kuha juho,
mi pravi,
naj preženem tisto muho.
Rad imam mamo,
a ne vedno samo.

Mitja Pintarič, 4. d

Moj slonček debeluh

Prebudil se je rano
moj slonček debeluh,
me brnil je v glavo
in mahnil jo pod »tuš«.

Si glavo je »stuširal«,
mi mlo je topil,
ko prišel je v sobo,
me z vodo je škropil.

Bojana Novak, 4. d

Rada ima mir, gore, sonce...

Moja mama ima črne lase in žive oči. Ljudje pravijo, da je vedno urejena. Zelo sem ji podobna. Je pametna in ni velike postave, a preveč drobna tudi ne. Je dobrega srca in ima okus za opremljanje stanovanja. Zahteva natančnost in spoštovanje do ljudi, ki si to zaslužijo. Je patologinja. To delo ji gre kar dobro od rok. Ni boječa in rada ima mir, gore, sonce ter svež zrak. To ji daje nove moči za vsakdanja opravila. Mojo mamo imajo ljudje radi, saj rada napravi uslugo. Mislim, da bi bila tudi vam všeč.

Bojana Novak, 4. d

V Nerezinah

Jaz odšla bom v Nerezine,
tam bom jedla še maline.
Le nekaj mi ne bo všeč –
če bo na morju padal dež.

Vsak dan se bom kopala
in z Nino v čolnu veslala.
Ko pa bodo zvezde prekrile nebo,
bom na plesišču zapela pesmico.

Mateja Hočevar, 4. a

Zelo lepo dišim

Ime mi je španski bezeg. Spoznate me po vijolični barvi. Moj cvet je sestavljen iz več drobnih cvetkov. Imam srčaste liste. Lahko zrastem tudi zelo visoko, toda moji gospodarji me skrbno obrezujejo. Zelo lepo dišim. Ni mi žal za vejami in cvetovi, ki jih ljudje odlomijo za v vazo. Ponošen sem, kadar se moj vonj širi po celim stanovanju. Jezen pa sem na ljudi, ki mi odlomijo vejo, potem pa jo odvržejo. Na sosednjem vrtu rastejo moji bratje in sestre. Nekateri od njih so tudi bele ali temno rdeče barve. Moji prijatelji in pogosti gostje so metulji in čebele. Upam, da bom še dolgo živel in ugajal ljudem.

Dragana Šobar, 4. c

Deževna sobota

Sobota je. Prebujam se. Zaslišim, kako voda teče po žlebu. Hitro grem pogledat, kaj je. Zagledam, kako zunaj pada dež. Zelo jezen sem, da nam ravno med vikendom dež tako nagaja. Mami se pripravlja, da gremo k stari mami. Čez eno uro nas pride iskat stric.

Pri stari mami je zelo veliko blata in potoki so narasli. Ne vem, kaj bi počel. S kolesom se ne smem voziti. Očka mi pravi, naj grem pobarvat cevi, ki jih bomo potrebovali za ograjo. Takrat se dež še močneje ulije. Po cesti se vije voda kot kakšna kača. Grem se pogret k stari mami, pri kateri je zelo toplo. Pride stric in mi pravi, naj grem v hlev pogledat mlade prašičke. Razveselim se, ko zunaj zagledam, da je nehalo deževati. Hitro se usedem na kolo, toda ko se pripeljem do naslednje hiše, že spet začne padati. Vsega mi je dovolj. Komaj čakam naslednji dan, ker obljubljam, da bo lepo.

Aleš Marjetič, 4. b

Packa

Ime ji je Packa. Mamica jo je kupila v Ljubljani. Ima lepo, dolgo dlako. Je zelo ljubezna. Packa je solato, zelje, korenje in pšenico. Najraje ima svežo ostro travo. Vode ne pije. Ko pridem iz šole, me pozdravi s cviljenjem. Vedno jo pobozam in se z njo igram. Živi v lepi leseni hišici, ki jo je naredil dedek. Vsak dan ji hišico pospravim in ji dodam seno. Morski prašički živijo do osem let. Naša Packa je stara šele eno leto, zato se bom z njo še dolgo igral.

Peter Mrvar, 1. d

Zasmilil se mi je

Lepo sem ga pozdravila, a on je le nekaj zagodrnjal. Vprašala sem ga, zakaj godrnja, toda obrnil se je stran. Zgrozila sem se: »Včasih si bil vljuden, kaj pa je zdaj?« Silila sem v njega, toda nič. Naposled se je omehčal. Pogledal me je in spregovoril: »Včasih ste me negovali, sedaj pa me zanemarjate. Seveda, imate nove grmičke, ki so lepši od mene!« Zasmilil se mi je. Vprašala sem ga, kaj naj storim. »Trapa!« se je zadr tako, da so mi bobenčki skoraj popokali. »Poškropi me vendar!« je še bolj glasno zakričal. »Kaj ne vidiš, kako po meni lezejo listne uši in hrošči!« se je drl in jokal hkrati. Hitro sem stekla v klet po škropivo in ga poškopila. Potem sem še poplela okoli grma. Po tednu dni je bil rezultat že tu! Cvetovi grm se je zahvalil, ker sem mu rešila življenje.

Lea Možina, 4. a

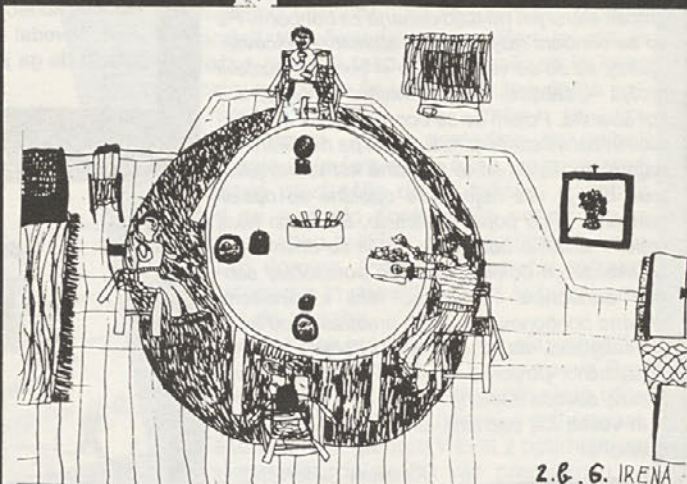
URŠKA VOVK 4.d

Darilo

Nekega dne mi je mama rekla: »Pojdi v trgovino!« Jaz pa: »Ne grem, saj sem šel včeraj.« Mama mi je ježno rekla: »Včeraj si šel, danes boš šel in jutri boš šel.« Toda jaz sem se kar naprej trmal: »Ne, ne grem, kdaj pa boš šla ti?« Mama je premislila in zvito rekla: »Če boš šel v trgovino, ti bom nekaj dala.« Jaz sem rekel: »Naj ti bo, če si že tako tečna.«

Ko sem se vrnil iz trgovine, mi je mama primazala klobuto.

Andrej Tomelj, 3. c

2.6.6. IRENA

Ptički, moji prijatelji

Rada ima vse živali. Bojim se le divjih zveri in strupenih kač. Zelo so mi všeč ptice. Z našega okna gledam, kako si spletajo gnezdo, krmijo lačne mladiče, veselo skačejo po vejah in čivkajo. Največkrat vidim golobe, vrabčke in siničke. Pozimi jim na okensko polico nastavljam hrano. Večkrat priletijo in gledajo v kuhinjo, sporazumevajo se z mojim papagajem, ki mu je ime Koko. Kokec je star eno leto. Na začetku je bil zelo plašen, zdaj pa se je že zelo udomačil. Skače mi po rami, gre mi na prst in me rahlo kluva. Hranim ga s semeni, včasih pa mu ponudim jabolko ali pa regrat.

Mislim, da se bo kmalu še bolj udomačil in spregovoril prve besede.

Darja Šuster, 4. c

Medo

Moji babici smo za rojstni dan prinesli majhno kepico. To je bil kuža. Ker je bil kakor kakšen medvedek, smo mu dali ime Medo. Rad se je igral s klobčičem volne ali z majhno žogo. Spominjam se, da je babica ostala brez copat, ker jih je Medo zavlekel v svoji hiško in jih raztrgal. Zdaj je že zrasel in postal je zelo močan. Ostal pa je prijeten kuža. Ko pridem na obisk k babici, veselo skače in čaka, da ga pobožam po meh-kem kožuščku. Čeprav prihajam k njemu samo ob nedeljah, me ima zelo rad. Veselim se že ponovnega srečanja z njim.

Sabina, 2. c

Strašne sanje

Nekega večera, ko sem odšla spat, je zunaj grmelo in se bliskalo. Ko sem zaspala, sem sanjala. Sanjala sem, kako je z dežjem priletela k meni čarovnica. Odpeljala me je k sebi domov. Tam je bilo veliko čarovnic. Hotele so me speči. Na srečo sem se takrat zbudila. Stekla sem v dnevno sobo ter prižgala luč. Zbudila sem očeta in mu rekla, da me je strah. Očka me je potolažil in rekel, da ni strahov. Nato sem odšla v posteljo in mirno zaspala.

Simona Blatnik, 1. d

Med počitnicami

Kar rada hodim v šolo, toda še raje imam počitnice. Takrat vržem torbo v kot in pozabim vse šolske skrbi. Med počitnicami gremo na morje, potem pa še na vas, kjer imam bratranca. Čas izkoristiva za razne igre, včasih pa ušpičiva kakšne vragolije. Seveda sva deležna kritike, včasih pa tudi kihalnice in nategovanja ušes.

Če so počitnice lepe, tudi minejo prehitro. Spet je treba poiskati torbo in se pripraviti za šolo.

Sebastijan Butala, 3. c

Moje življenje

Ko sem se razvil v cvetu in me je odpihnil veter, sem pristal na zemlji. Pognal sem korenine, vendar se še nisem mogel razcveteti, kajti bližala se je zima. Zapadel je sneg in me pokril s snežno odejo. Umiril sem se. Pa je posijalo sonce, ki je stopilo snežno odejo. Razvil sem lističe in se naužil sonca. Kmalu sem pognal tudi prve cvetove. Takrat je močno zahladilo. Vsi listi in cvetovi so odmrli. Za to leto sem končal. Ko pa je nastopila pomlad drugega leta, sem imel že izkušnje in pravi čas sem pognal lističe in cvetove. Lepo sem se razcvetel. Ljudje so me občudovali. Prišla je zima, nato pomlad in drugi letni časi. Vsako leto sem bil večji in lepši. Tako je minilo nekaj let. Takrat je gospodar posadil vrtnice. Te prevzetne rastline! Stalno se bahajo s svojimi cvetovi in trni. Toda njihov čas mine zelo hitro!

Tudi letos sem pognal cvetove in se košatil. Toda marsikaj se je spremenilo. Star sem že. Kar dvanajst let sem star. Moji nasledniki so že okoli mene. Čas bo, da svoje mesto prepustim njim.

Samo Plut, 4. b

Marec, april

Dekleta: Tvoja srečna počitniška številka je – 8 1/3! To lahko prav spretno izrabiš pri – (kje, prepuščam tvoji domišljiji). Kar zamišljam si, koliko »broken hearts« bo letos v Slovenskem Primorju, saj si postala že prava lepota (pa ne več samo za očkal)! Pusti kakšnega še za naju!

Fantje: Že res, da so na svetu tudi druge punce in dobri prijatelji, vendar se jim za naslednjih 100 ali 300 let odpovej in imej rad samo njo. Tvoji srečni dnevi in meseci so vsi tisti brez črke »T«.

Počitniški usodoskop

Maj, junij

Dekleta: Popolnoma nefer je do same sebe, da si ne priznaš resnice (čeprav resnica boli – ta pa te bo prijetno ščemela ves dan), da ga potrebuješ, da brez njega ne moreš niti koraka... Svoji zvesti (prijetno dišeči) »štunf« namreč.

Fantje: Ker je služenje vojaškega roka še sorazmerno daleč, ne bodi tako vojaško strog in se poskusi nasmejniti, kot se smehlja Eddie Murphy. Ti povem, to je vseč vsem puncem na Marsu... Lahko začneš vaditi, saj pravijo, da bo kmalu možo življenje tudi tam.

Julij, avgust

Dekleta: In kaj zvezde kažejo tebi? Če se tebi marsikaj Rodila si se v času mnogih znanih osebnosti: Napoleon, Alfred Hitchcock, Mala Hari. Vseč so ti zamolkle barve. Pristaja ti težak (velik) nakit. Kmalu bomo zobali češnje in z njo je prav lepo in prav nič težko zobati češnje. Sestrčni (po mamini strani) pomagaj sestaviti kolo – ali pa vsaj »proбай« kajti soseda ceni fante, ki veliko znajo. Tisti puh pod nosom pa kar pusti, če ne ti bodo svečke iz nosa tekla naravnost v usta.

September, oktober

Dekleta: Rojenice so ti ob rojstvu namenile dosti zaprek in kar dobro jih premaguješ (javi se to). Cujniku za tek čez ovire. Pristaja ti zelena barva (vsi otenki) ter bakren nakit. Upoštevaj jih, kajti točno ob polnoči pričakuj drakule!

Fantje: Ne se naprezaj – ne!! Veš, zakaj?! Iz principa! Kaj veš, kaj je to princip? Nauči se surfati, to ti bo prav prišlo na morju, ko boš reševal morsko deklico – SIRENO. Ne pozabi ji povedati, da je tvoj učitelj Ivan Lendl, ki obvlada to veščino na celi črti.

November, december

Dekleta: Konkurencio ti dela najhujša sovražnica, vendar se ne daj, saj si narejena MADE IN DOMA. Prav tako se ne daj Burt Lancaster, Frahciois Mitterand, Dostojevski (ki je, žal, že umrl). Uživaš v vodnih športih. Pristaja pa ti vijo-lična in rdeča v vseh otenkih. Rada nosiš srebrni nakit z vdelanimi kamni.

Fantje: Ne sekraj se zaradi pleše na glavi uporablaj Substrall!! Če pa imaš preveč trebus-čka, uporablaj STOMAK ELIMINATOR – garan-cija »u roku 200 dana!!« V poletnih dnevih pozabi na šolo. Vendar si ne pozabi bogatiti besedni zaklad (čeprav punce ne marajo fantov, ki samo govorijo in nič ne naredijo).

Januar, februar

Dekleta: Hej, dekle! DEEEKLEEE!! Ni še konec šole – NI – zato pamet v roke in čeprav tovariši vse leto poudarjajo, da se je treba učiti CELO LETO, še vedno ni nič zgubljenega! Najbolj se potruji za oceno pri DMV-ju (dekleta 7. in 8. r) ter likovnem pouku (saj imamo tako »fejst učitelja«).

Fantje: Si že kdaj slišal, da imajo (imamo) dekleta čustva? Č-U-S-T-V-A? Č – kot Maribor! In ker je tudi mama dekle (sorazmerno staro dekle), upoštevaj njena čustva in pospravi kdaj sobo, kuhinjo... Upoštevaj pa tudi čustva NJE, NJENIH zbeganih oči, ki te vsak dan ob isti uri opazujejo neverjetno čustveno.

FOLK!

Ja, tako. Midve se poslavljava. Buuuuaa!! Ne, ne jokati! Lepo prosim! Usodoskopa še zdaleč ni konec, z Vanjo sva dobili nadbudne naslednike. Spremljali pa bova vaše usode iz srednješolskih klopi.

Če je šlo kaj narobe, ne zamerite! Vseeno upava, da sva vsaj kaj prav pogruntali in tako (vsaj) zgledali pametni. Kdo ve, če sva komu spremenili življenje...?

Upam, da ste se nasmejali!
Smejte se še naprej!

Vaša Vanja & Nina CO.

Teško je biti mlad — but don't worry, be happy

Moja težava je naslednja: nikakor se ne morem ujeti in razumeti s starši. Kadar hočem ven, me ne pustijo. Vedno in povsod naredim vse narobe (za njihove pojme). Kaj naj sploh storim, da bodo odnosi doma znosni?

Sedmar

To je pojav, ki ga v puberteti občutimo prav vsi. Eni sicer bolj, drugi malo manj. Proti tem se ne da storiti nič učinkovitega. Malo boš moral popustiti ti, malo pa tudi tvoji starši (le daj jim prebrati to številko NAJČE!). Poskušaj jim na lep način povedati, da tako ne gre več naprej in da se bodo morali pač sprijazniti s tem, da njihov sinek počasi odrasča in mora imeti tudi nekaj svobode. Ne morem pa ti obljubiti, da bo ta metoda uspešna. Nekateri starši po takih »predavanjih« še poostrijo svoje »ukrepe«, nekateri pa vendar začnejo razmišljati. Torej, če pri svojih starših ta metoda ne bo »vžgala«, pač potrpi do polnoletnosti (18 let) in potem toliko bolj uživaj. Res bi si svojo »svobodo« lahko izbral drugače (recimo z majhnim pobegom za kakšno uro), ampak si zapomni, da lepa beseda lepo mesto najde, trmoglavost pa ne pelje nikamor.

Damjana Židanik, 8. c

ALI ŽE VESTE ?

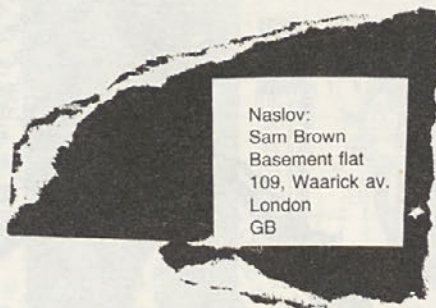
... da je nekemu Adamu umrl dedek, ki ga je imel zelo rad. Adam je v njegov spomin ustvaril opozorilno umetnino, ki ji je dal ime Smrt prijatelja. Gre za velikansko cigareto, sestavljeno iz 35.000 škatlic, visoko skoraj tri metre in pol, težko pa več kot petdeset kilogramov.

Dragi bralci!

Komaj čakamo, da si bomo oddahnili od šole, spraševanja, kontrolnih nalog in podobnega. Ukvarjali se bomo z vsem, kar nas veseli. Mogoče vam bo kakšen počitniški dan skrajšala tale NAJČA. Tudi tokrat smo pripravili glasbeno stran s kvizom in igricali! Objavljamo še naslov znane pevke Sam Brown. Če vam bo na kak deževen dan dolgočas, se močno močno zavzemite, ji pišite in tako boste morda prišli v stik z njo. Če vam bo uspelo, se v novem šolskem letu lahko malce »považite« med prijatelji. Vendar ne preveč, da ne bo zamere. Lep, sončen počitniški pozdrav!

Tamara Gogič, 6. a

Naslov:
Sam Brown
Basement flat
109, Waarick av.
London
GB

KVIZ:

6. mesto na letošnji Evroviziji je zasedla:
 - Španija
 - Francija
 - Turčija
- Eden od predhodnikov klavirja je:
 - monokord
 - trobenta
 - lutnja
- Figarova svatba je:
 - opera v 4 dejanjih
 - opera v 2 dejanjih
 - oda

Če vas zanimajo rešitve, naj vam povem, da jih boste našli v 1. številki NAJČE v prihodnjem šolskem letu.

Rešitve prejšnjega kviza: 1—c, 2—a, 3—b
Urednica DO—RE—MI vam želi srečne počitnice!

Rock me baby

Evrovizija je postala že prava evropska tradicija, saj so jo prvič organizirali pred 34 leti v mestu Luganu. Letos je bila v Lausanni v Švici, natančneje v PALAIS DU BEAULIEN ob Ženevskem jezeru.

Pomerilo se je 22 pevk in pevcev iz cele Evrope. Vsaka država se je pred svojim nastopom po svoje predstavila, kar je bilo izredno zanimivo, včasih celo smešno. Zadnja je nastopila Jugoslavija, ki na tem tekmovanju sodeluje že od leta 1961 in jo je prvič predstavljala Liljana Petrovič s pesmijo Neke davne zvezde. Letos nas je predstavljala skupina Riva iz Zadra, ki je na naše veliko začudenje, presenečenje in veselje s svojimi 129 točkami poletela na prvo mesto. Jugoslavija je v vseh teh letih prvič zmagala.

Čeprav med točkovanjem glasujoče države niso vedele, koliko točk ima kdo, so nam nekatere izmed njih še posebej pomagale do zmage, saj so nam dale največ možnih točk, t.j. 12. To so bile: Izrael, Irska, Turčija in Velika Britanija.

Ob srečnem trenutku zmage, se je marsikomu utrnila solza »srečnica«, predvsem članom skupine Riva, ki so od veselja skakali v zrak in si nazdravljali s šampanjcem.

Jasno je, da je sedaj Rock me baby najbolj popularna pesem pri nas in jo izvajajo tudi v angleškem jeziku. Za majhen »posladek« objavljamo refren pesmi.

Rock me baby
nije važno šta je
rock me baby
samo neka traje
rock me baby
ovo je za nervni stres.

Rock me baby
nije važno šta je
rock me baby
samo neka traje
rock me baby
samo neka je za ples.

Tako bo 35. Evrovizija organizirana pri nas. Gotovo se bomo trudili, da nas ne bodo grajali, čeprav se bomo težko merili s Švico, ki je imela resnično vse urejeno na visoki ravni.

Urednica glasbene strani

Rain Man

RAIN MAN — ta naslov vam je že dobro znan. To je namreč naslov filma, ki je letos prejel številne nagrade in je bil predstavljen tudi na letošnji podelitvi oskarjev.

Morda pa vam je manj znano to, da sta izšli tudi kaseta in plošča, na katerih so posnete pesmi iz filma. Pesmi so odlične, vsaj večina, in ne bo vam žal, če boste ploščo kupili. Če si ga niste ogledali, spoznajte vsebino filma. Film govori o dveh bratih Raymondu in Charliju, ki najprej živita v svojem svetu, po mnogih letih pa se najdeta. Charli najprej ne razume Raymondovega vedenja. Prav obratno pa je s Charlijevim dekletom, ki dobro razume Raymonda, ki ga težijo nekatere stvari.

Raymonda v filmu igra odlični igralec Dustin Hoffman, Charlija pa Tom Cruise. Res, da so pri snemanju filma zamenjali veliko režiserjev, kljub temu pa je film odličen in si ga je vredno ogledati. Tudi zaradi glasbe!

Good By!

Tamara Gogič, urednica DO—RE—MI

– 27. 3.: smo si šli učenci od 5. do 8. razreda v Ljubljano ogledat slovensko opero Gorenjski slavček.

– V začetku aprila smo zaključili tretje ocenjevalno obdobje. Imeli smo zbor šole, na katerem smo analizirali svoje delo.

– Tovariš Plut je bil v pedagoški delavnici kot mentor prometne vzgoje, kjer so izdelovali prometno varnostni načrt šole. To pedagoško delavnico je organizirala univerza Maribor.

– 13. 4.: je bilo tekmovanje Kaj veš o prometu. Na isti dan je prišla na šolo tudi sodnica Zlata Šavelj, ki se je pogovarjala z učenci osmih razredov o kaznivih dejanjih mladoletnikov.

– 14. in 15. 4.: Olga Golob, pomočnica ravnateljice, in tovarišica Marjana Štern sta si s prosvetnimi delavci Dolenjske ogledali eksperimentalno šolo Ljubomir Milinkovič v Bjelom Brdu pri Osijeku.

– 18. 4.: smo prejeli kurirsko torbico.

– 19. 4.: je bila občinska revija pevskega zborov. Grmški otroški pevski zbor se je uvrstil na občinsko tekmovanje.

– 21. 4.: smo imeli vsi učenci prost dan, ker so imeli delavci šole ekskurzijo, saj je bil ravnatelj dan.

– 22. 4.: Območno tekmovanje GMS in občinsko tekmovanje iz Vesele šole. Učenka 4. razreda se je uvrstila na republiško tekmovanje.

– 24. in 25. 4.: je potekala zbiralna akcija starega papirja.

– 26. 4.: Proslave za dan OF in 1. maj. Prvomajski prazniki so za učence in delavce šole trajali šest dni.

– 5. 5.: Regijsko tekmovanje otroških pevskega zborov. Udeležil se ga je tudi naš otroški pevski zbor.

– 11. 5.: Učenci 4. c razreda so obiskali OŠ Janko Kersnik, Brdo pri Lukovici. Povabili so jih učitelji in ravnateljica, ko so na šoli hospitalizirali učne ure z miselnimi vzorci.

– 13. 5.: Na šoli je bilo tekmovanje za Cankarjevo priznanje (znanje materinščine).

– 16. 5.: Učenci 7. in 8. razredov, ki so osvojili bralno značko, so se odpeljali na Muljavo. Z njimi je bila pisateljica Marjeta Dajčman.

– 20. 5.: Republiško tekmovanje matematikov za Zlato Vegovo priznanje.

– 23. 5.: Obiskali so nas učitelji 3. in 4. razreda OŠ iz občine Čerkno in Idrija. V 3. a in 4. c so imeli učno uro z miselnimi vzorci.

– 25. 5.: Dan mladosti

1. razredi so bili sprejeti v mlade člane Rdečega križa.

2., 3. in 4. razredi so imeli v Domu kulture podelitev bralnih značk, ki jih je podelil Borut Pečar.

Dobitniki bralnih značk iz 5. in 6. razredov so šli na Muljavo. Z njimi je bila tovar. Kristan iz Pionirske knjižnice.

Učenci 7. razredov so bili sprejeti v mladinsko organizacijo.

Novinarji NAJČE smo šli v Ljubljano, kjer je bilo srečanje mladih književnikov iz vse Slovenije in razstava osnovnošolskih glasil.

26. 5.: Regijsko tekmovanje v kemiji na SŠTZU.

26. in 27. 5.: Republiško tekmovanje mladih tehnikov je bilo v Kopru.

28. 5.: Republiško tekmovanje v Veseli šoli.

V tej številki Najče se nam bodo predstavili novinarji OŠ XII. SNOUB Bršljin, v prihodnji pa novinarski krožek OŠ Janez Trdina Stopiče. Poleg pozdravnega pisma so nam Bršljinčani poslali čudovito reportažo, drobce iz svojih življenjepisov ter nekaj anekdot. Spoznajte jih, odlični so!

Zdravo, Najčevci!

Res ste super in zaslužite si en tovrstni pohval. A kaj bi vam »nakladali«, da ste najboljši, ko pa to že sami veste.

Vseeno bi se vam najlepše zahvalili, da mislite na nas. Namreč – na naši šoli svojega časopisa že kar lep čas nimamo, zato se radi izkažemo drugje.

Svoje delo razstavljamo v avli na stenčasih. Letos smo jih naredili kar nekaj. Ta mesec imamo v avli stenčasa Šola po naši meri. Te stenčase pa vidijo le naši učenci in starši, če jih pogledajo seveda. Sedaj pripravljamo Malo novinarsko delavnico, kar na stenčasu bo. Predstavili bomo svoje delo – novinarske zvrsti. Pomagala nam bo in ga likovno opremila Urška Longar iz 8. razreda, oblikovala je tudi podobi Janše in Bulca, morda se je še spomnite.

Pošiljamo vam nekaj svojega. Veseli bomo, če boste kaj objavili v svoji Najči. Tako bomo pokukali še v druge domove, saj Najčo berejo vsi.

Še naprej vam želimo uspešno delo in upamo, da bomo še kdaj sodelovali.

Lep pozdravček vsem skupaj

Mateja Berlan,
predsednica novinarskega
krožka OŠ Bršljin

Pozdravljeni tudi od mentorice Elizabete Vardijan

Drobci iz naših življenjepisov

Začelo se je 31. januarja 1976. leta, popoldan ob 17.45 uri. Tisti trenutek sem prišla na drug svet. Imela sem zelo krut sprejem, namesto da bi mi priredili godbo, me je neki beli čudni tip udaril trikrat po zadnjici. Tako sem mu zamerila, da sem se začela dreti, saj drugega še znala nisem, moram tudi priznati.

Nato sem prišla domov. Nisem in nisem razumela, zakaj so vsi tako podobni stolpnici. Le moj Peterček, (moj bratec), je bil iz istega planeta. Res da je bil večji od mene, ampak saj je moral tudi biti, ker je rad jedel polento. Počasi pa so se te stolpnice manjšale.

Sabina Špan, 7. b

Rodil sem se in zagledal luč operacijske sobe v novomeški porodnišnici. Moji starši, ki so imeli do takrat že eno hčerko, so bili zelo dobri in so, ne bodi no len, hitro kupili še mene, da sestra ne bo osamljena.

Mama je bila takrat še prodajalka in me je najbrž našla kje med blagom z napakami po starih cenah. Prav kmalu sem, ko da bi bil velik bogataš, dobil celo svoj avto na štiri kolesa in brez volana. Ko pa sem shodil, me moj avto ni več zanimal, ampak sem raje uporabljal svoj motor na nožni pogon.

Zvonko Godina, 7. b

Baje me je k tej hiši prinesla štoklja. Še vedno pa mi sploh ni jasno, kako je lahko letela z mojimi štiri in pol kilogrami. Tega verjetno ne bom razumel do konca svojega življenja. No, ko me je že brezplačno prinesla sem, sem ostal tu, pa naj bom njihov. Lahko bi si izbral kako drugo družino, a kaj bi hodil okrog in se mučil še s to stvarjo. Kar bo, pa bo!

Sporazumevala sta se z za uho nezaslišano neprijetnimi glasovi. Le-ti pa so prihajali iz votline na glavi, za katero sem mislil, da je samo za okras. Tudi sam sem poskusil s to tehniko sporazumevanja, a sem iz sebe spravil le neznosno zavijajočo in cvilečo aaaa. Tudi to se ni obneslo, a kasneje sem se tega le naučil.

Zelo sem jima zavidal tudi za bele tipke v tisti votlini. Ko sem se jaz pogledal v ogledalo, je vame zazijala le malce rdečkasta in temačna luknja s smešnim priveskom posredi. Tolažil sem se: Gotovo te bele stvari služijo za žaromete, jaz pa jih pri tako majhni votlini še ne potrebujem.

S tistim svojim prvim letom pa sem se začel zanimati tudi za način premikanja velikih ljudi. Bilo je kaj čudno. Nekako so metali naprej tiste podolgovate stvari, ki se začnejo pri riti. Na koncu sem zvedel, da se temu pravi noge.

Kristijan Ostanek, 7. c

Nova iskra – življenje

Voziček drvi naravnost proti nam. Preplašen se stisnem k steni. V naglici zaslutim le pot na obrazu porodnice. Noge me kar same vlečejo za skupino zamaskiranih mož, ki hitijo proti operacijski sobi. Ustavim se šele pri napisu »DOVOLJENO LE ZA...«

– Pripravite vse potrebno, – zaslišim iz za zaprtih vrat.

– Gospa, kako se počutite? – vpraša eden od zdravnikov.

Sledi le nasmeh, nato pa strašen hrup. Napetost raste. Kirurgi se za vrati premikajo, le eden miruje.

– Koliko je ura? – nekdo sprašuje.

– Še dve minuti manjka, – sledi odgovor.

Zopet se vznemirim, pritisnem uho k vratom. Zaslišim šepet.

– V nevarnosti je. Hočem odpreti gibljiva vrata, a zaustavi jih ključavnica. Sedem na tla in ne vem, zakaj čutim v sebi strah. Nenadoma:

– Ueee! – Okrog sebe začutim življenje, prijatelje, srečen odhajam.

Srečno tudi tebi, novi Jugoslovane, človek 21. stoletja!

LOVRO BABIČ, 7. a

Biološka

»Kaj je značilno za ribe hrustančnice?« vpraša tovarišica Aleša. Aleš: »Za hrustančnice je značilno, da hrustajo.«

Učencu pred tablo je tovarišica biologije zastavila vprašanje: »Kdo so bili predniki sesalcev?« »Predniki sesalcev so bile metle« se je glasil njegov odgovor.

**Pritožno knjigo,
prosim...**

Hacker

Hacker

Pred nami so počitnice in s tem več časa za ukvarjanje z računalnikom. Ker sem mnenja, da mora biti letošnji zadnji program nekaj posebnega, sem v sodelovanju z Alojzom Novakom napisal ta program. Napisan je v računalniškem jeziku LOGO in reklamira našo revijo. Mnogo sonca in vesele počitnice!

Odgovorni urednik:
Andrej Steklasa, 7. a

TO N
FD 50 RT 180 LT 45/2
TD 56 LT 180 RT 45/2
FD 50 BK 50 PU
RT 90 FD 5 LT 90 PD
END

TO A
PU FD 7 PD
REPEAT 12 (FD 5 RT 30)
PU BK 7 RT 90
FD 20 LT 90 PD
FD 19 BK 19 PU
RT 90 FD 5
LT 90 PD
END

TO J
FD 19 PU FD 3 PD
FD 1 PU BK 4 PD
B K 29 LT 180

REPEAT 9 (FD 2 RT 20) PU
REPEAT 9 (FD 2 RT 20)
LT 180 FD 10
RT 90 FD 5 LT 90 PD
END

TO C
PU FD 7 PD

REPEAT 5 (FD 5 RT 30) PU
REPEAT 3 (FD 5 RT 30) PD
REPEAT 4 (FD 5 RT 30) PU
REPEAT 3 (FD 5 RT 30)
FD 3 RT 90 FD 5 PD
LT 45 FD 3 BK 3
RT 90 FD 3 BK 3 LT 45
PU BK 3 REPEAT 9 (FD 5 RT 30)
BK 7 RT 90 FD 24 LT 90 PD
END

TO NAJCA
CS HT PU LT 90 FD 50 RT 90 PD
NAJCA
END

PROGRAM ZA ZX SPECTRUM

```
10 REM - IZBIRANJE STEVIL -
20 PRINT »IZBRAL SI BOM NEKO STEVILO«
30 PRINT »OD 1 DO 30.«
40 PRINT »UGANI GA!«
50 PRINT : PRINT
60 PRINT »VSO SREČO!!«
70 PRINT AT 10,2; »PRITISNI KATEROKOLI TIPKO«
80 PAUSE 0
90 CLS
100 LET x = INT (RND * 30); LET P = 0
110 INPUT »KOLIKO?«:k
120 LET P = P + 1
130 IF k < x THEN PRINT »STEVILO JE VEČJE!« : PAUSE 10 : GO TO 110
140 IF k > x THEN PRINT »STEVILO JE MANJŠE!« : PAUSE 10 : GO TO 100
150 IF k = x THEN BEEP .5,30: PRINT »TAKO JE!!!«
155 PRINT »UGANIL SAI V »;P;« POSKUSIH!«
160 FOR n = 1 TO 10: FOR m = 1 TO 69 STEP n
170 BEEP .05,m
180 NEXT m : NEXT n
190 PRINT AT 20,1; »SE? (D/N):« : INPUT d$
200 IF d$ = »D« OR »d« THEN GO TO 90
210 IF d$ = »N« OR »n« THEN GO TO 230
220 GO TO 190
230 STOP
```

Hop, hop

Kako je košarka dobila ime

Tudi za ljubitelje košarke smo pripravili zanimivost. Prav gotovo poznate pravila košarke, ne veste pa, od kod to ime. Pa preberite v naslednjem sestavku.

Košarki pogosto pravimo mednarodni šport, kajti igrajo jo v vseh civiliziranih državah sveta. Ni se razvila postopoma kot nekateri drugi športi, ampak si jo je leta 1891 izmislil James Naismith. Hotel je najti nek šport, ki bi bil privlačen za študente telesne kulture na springfieldski strokovni šoli. Naismith je bil Kanadčan, zato je sestavil igro kanadskih Indijancev lakros in angleški nogomet, in tako je dobil nov šport, kakršnega je potreboval.

Namesto palice kot v lakrosu ali streljanja žoge pri nogometu si je Naismith zamislil igro, med katero si igralci podajajo žogo ali pa jo eden meče ob tla in se trudi, da bi dosegel zadetek. Na začetku, ko je igra šele nastajala, je na голу stala samo lesena košara, koš, zato so igro poimenovali košarka.

Kot v številnih drugih športih tudi pri košarki glede na spretnost posameznega igralca določijo, na katerem mestu bo igral. Tisti, ki spretno dosega koše, so navadno spredaj in vodijo napade na nasprotnikov koš.

Tina Popadič in Nadja Bukovec, 6. a

Nekaterim učencem OŠ Grm ni mar tuja lastnina. Vsako pomlad hodijo na tatinske pohode in skačejo za žogami po naših vrtovih. Pri tem početju pomendrajajo zelenjavo in cvetlice, česar na svojem vrtu zagotovo ne bi naredili. Sprašujemo se, kaj menijo o tem njihovi starši! Ali kaj ukrepajo?

Krajani KS šolskega okoliša

Zavese, mize, stoli ter ostali šolski rekviziti so družbena lastnina. Ali tega ne vedo ali pa prav zato nekateri mislijo, da smejo vse uničiti. Zadnje čase je bilo razbitih ogromno stikal po hodnikih. Nekdo je bil celo tako objesten, da je prerezal žico zvonca, ki na višji stopnji oznanja začetek in konec ure.

Marjana Štern, učiteljica slov. j.

Učenci hodijo po zelenicah in jih uničujejo. Želiva, da bi zelenice ostale nepohojne. Precejšnja škoda se dela tudi v dekljskih straniščih, kjer dekleta odmetavajo higienske vložke v školjke namesto v posodo za odpadke.

Vid Kastelic in Franci Škrubelj, hišnika

Po končanem občinskem prvenstvu v atletiki smo Grmčani 22. maja v Šentjeratneju več kot dve uri brezuspešno čakali na povratek domov. Kljub dogovorjenemu posebnemu prevozu z avtobusom podjetja Gorjanci, bi ostali v Šentjeratneju, če nas ob 20. uri ne bi pobral šofer rednega avtobusa. Takih slabih izkušenj imamo športniki že preveč!

Nina Štampohar, 8. d

Zjutraj, ko odprejo šolska vrata, vsi navalimo v garderobe, ki pa so za nas veliko premajhne.

Anamarija Hrast, 5. b

Urednica rubrike:
Nina Jakovljevič, 6. a

Anekdote iz Bršljina

Pri zemljepisu

Pri uri zemljepisa vpraša tovarišica učenca, ki je sedel v prvi klopi: »Kje kopljejo rjavi premog?« Učenec je srečen, ker zna odgovoriti na vprašanje: »V rjavem rudniku.« Odgovori.

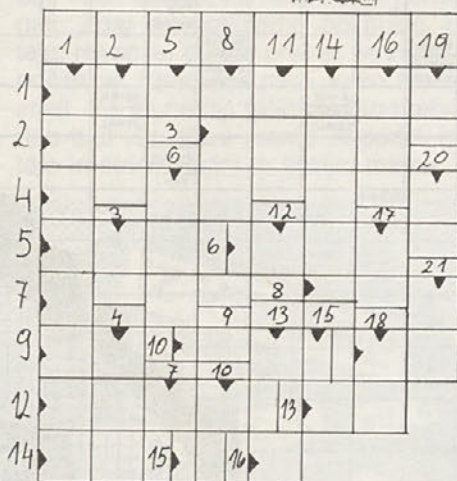
Marko stoji pred zemljevidom. Učiteljica: »No Marko, povej, kaj vidiš na tem zemljevidu? Marko zardi, se prestopa iz ene noge na drugo: »Vidimmm, vidim...« »To je vendar tvoja mati, domovina!« Naslednjo uro pa je bil vprašan Andrej. »Andrej, kaj pa ti vidiš na tem zemljevidu?« »Markovo mamo, učiteljica!«

Pri pouku o letalstvu tovariš vpraša: »Kako se je imenovalo prvo letalsko sredstvo in kdo ga je uporabljal?« »Prvo letalo je bila metla, uporabljale pa so jih čarovnice,« izstrelil fant iz zadnje klopi.

Anekdote zbrali učenci iz 6. c razreda OŠ XII. SNOUB Bršljin Novo mesto

KRIŽANKA

VODORAVNO:

1. Mesto v Švici (Bodensko jezero)
2. Prvi črki abecede
3. Priimek košarkaša iz Jugoplastike ; Dino
4. Žepni računalnik; kalkulator
5. Uprava za mednarodno sodelovanje (kratica)
6. Mesto v ZR Nemčiji
7. Zemljin satelit
8. Avtomobilska oznaka za Avstralijo
9. Najmočnejša igralna karta
10. Muslimanski bog
11. Kratica za »Air France«
12. Vladavina, kjer vlada kan
13. Avtomobilska oznaka za konsula (dipl. predstavnik)
14. Izvršni svet
15. Kratica za Ameriško državo Louisiana
16. Avtomobilska oznaka za Avstrijo

NAVPIČNO:

1. Ameriški luksuzni avto (mn.)
2. Pas na kimonu
3. Simbol za Baker
4. Kratica za Skandinavski letalski polet
5. Avtomobilska oznaka za Norveško
6. Država v Afriki
7. Avtomobilska oznaka za Nizozemsko
8. Turistično mesto pri Šibeniku
9. Rimski 50
10. Isti črki
11. Lopov; kradljivec
12. Starorimski 5000
13. Kratica Ameriškega združenja zbiralcev znamk po serijah
14. Italijansko ime za Jadran
15. Simbol za ogljik in vodik
16. Osebnostni zaimek v tožilniku
17. Nacionalna univerza
18. Atomska centrala
19. Predlog
20. Avtomobilska oznaka za Novo Zelandijo
21. Avtomobilska oznaka za Finsko

KRIŽANKO SESTAVIL:
Ivan Novak

ALES PLANTAN, 6. d

Smeh iz šolskih klopi

»Noč trudna molči, nezamudna beži čez mestni trg luna sanjava. Vse v mraku mirno na vodnjaku samó tih vetrc z vodoj poigrava.

To je prva kitica neke znane pesmi. Ali veš katere?« je vprašala tov. Šternova osmošolca Marka.

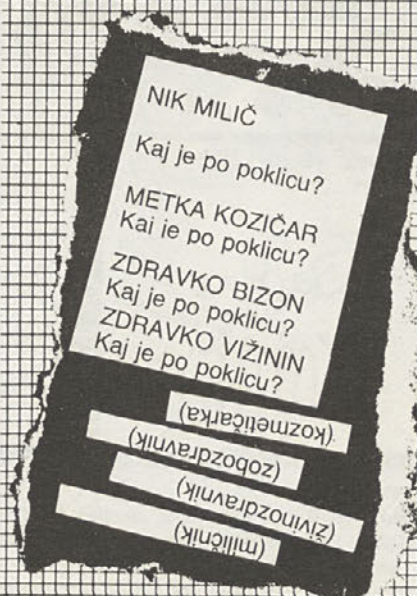
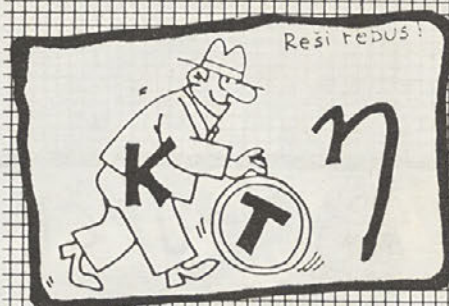
»Na trgu,« se je zaslislal Markov pravilni odgovor, saj je šepetalska služba kar dobro delovala.

»Kdo pa je te verze spesnil?« je bila še radovedna učiteljica.

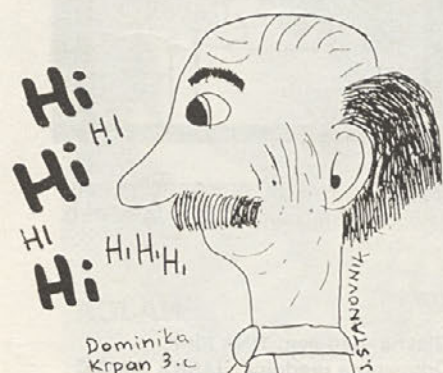
Markov odgovor je bil tako čuden, da je moral iti k tabli in pesnikovo ime napisati.

Na tabli se je zableščalo: Drago Tinkete.

Barbara Volčjak, 8. c

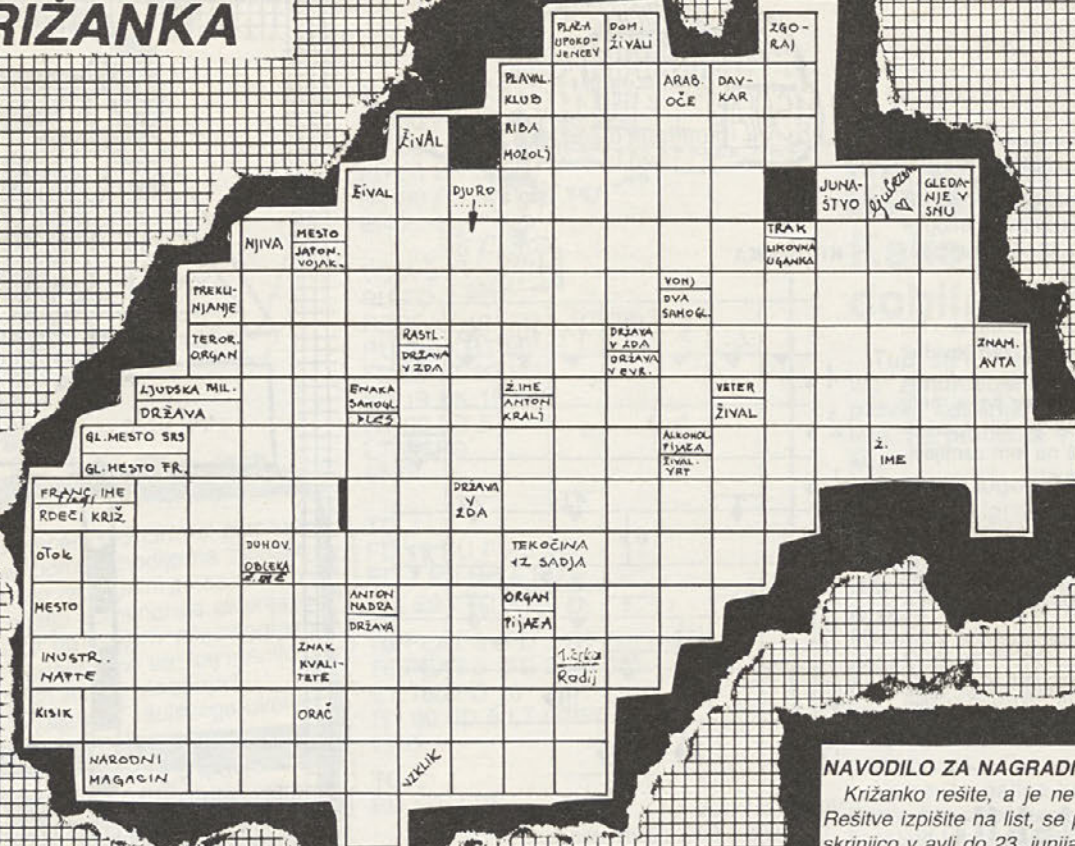

Darja Pavlin in Metka Bajec, 8. b

Dominika Krpan 3. c

NAGRADNA KRIŽANKA

KLEMEN DVORNIK

NAVODILO ZA NAGRADNO KRIŽANKO

Križanko rešite, a je ne izrežite iz časopisa. Rešitve izpišite na list, se podpisite in oddajte v skrinjico v avli do 23. junija. Izžrebani reševalec bo dobil nagrado.

Prejeli smo le dve rešitvi za 2. nagradno križanko. Pravilna je bila rešitev Igorja Štiha, dijaka 2. letnika SŠTU, ki prejme za nagrado knjigo Mladi novinar.

ZUPČEVI

Spomini

RIŠE: Jure Kocuvčan

PIŠETA: MATEJ Ferlic, JURE Kocuvčan

Preveč je stiskal za plin...

Intu je staknil prvi "gins"...

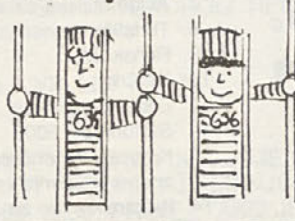
III. MLADOST
Kmalu se je motoriziral

Bič je za punk ...

V zaporu je spoznal starega prijatelja

Spet sta se začela poditi...

Uredniki rubrik:

TANJA GORENC (dogodki, akcije), KATARINA JAKLIČ (kultura), TAMARA GOGIČ (glasba), TINA POPADIČ in NADJA BUKOVEC (šport), ANDREJ STEKLASA (računalništvo), KANITA BEČIREVIČ in SABINA PRETNAR (literarna priloga), DAMJANA ŽIDANIK (zaupna), VANJA ŠEPEC in NINA ŠTAMPOHAR (zabavna), NINA JAKOVLJEVIČ (pritožna knjiga).

IZTOK HOTKO, DEJAN ROZMAN in DANIJEL BREZOVAR (fotografija), BARBARA VOLČJAK (tajnica).

BRANKO ŠUSTER, JANKO ORAČ, ZDENKA JAKOFCIČ in SUZANA BRICELJ (oprema in grafično oblikovanje)

MARJANA ŠTERN (lektorstvo)

Tisk: TISKARNA NOVO MESTO

Število izvodov: 650

Izdajo časopisa sta omogočili Industrija motornih vozil in Tiskarna Novo mesto.

NAJČA

Glavna urednica: TINA FINK

Odgovorna urednica: JASNA SIMČIČ

Likovni urednik: DARKO STRAHINIČ